

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ (του Μάνου Δανέζη)

Όπως όλοι έχουμε διαπιστώσει, παρά τις περί του αντιθέτου επίσημες δηλώσεις, η ελληνική κοινωνία, εδώ και αρκετά χρόνια, βρίσκεται χαμένη στα νήματα μιας κοινωνικοπολιτικής κρίσης ταυτότητας. Η κρίση αυτή πιθανότατα θα πάρει στο μέλλον δραματικές διαστάσεις αν οι ελληνικές πολιτικές και κοινωνικές ηγεσίες δεν εγκαταλείψουν την αλαζονεία και τη διγλωσσία ενημερώνοντας τον ελληνικό λαό για όσα ερήμην του έχουν αποφασιστεί για το παρόν και το μέλλον του.

Ο κάθε απλός Έλληνας πολίτης, με γλώσσα απλή και κατανοητή, θα πρέπει να ενημερωθεί από τους αρμόδιους πολιτειακούς παράγοντες για το ισχυρό πλέγμα δεσμεύσεων και εξαρτήσεων με το οποίο η Ελλάδα είναι πλέον υποχρεωμένη να ευθυγραμμίζεται στο, ορατό τουλάχιστον, μέλλον της.

Την κρίσιμη αυτή περίοδο, τα γεγονότα της οποίας μέλλουν να επιδράσουν καταλυτικά στην συγκρότηση του κοινωνικού και εθνικού μας μέλλοντος. Θα πρέπει αρχικά να συνειδητοποιήσουμε τρεις βασικές, αλλά αποκρυπτόμενες αλήθειες όσο πικρές και αν είναι αυτές:

Η πρώτη αλήθεια

Η Ελλάδα αποτελεί πλέον μια Νομαρχία της Ευρώπης και το σύνολο

των καίριων αποφάσεων οι οποίες αφορούν την δημοσιονομική πολιτική, τη βιομηχανία, τη γεωργία, το εμπόριο, την παιδεία κλπ παίρνονται στις Βρυξέλλες και όχι στην Αθήνα.

Οι αποφάσεις των Βρυξελλών, σε όλα τα θέματα, είναι ισχυρότερες των όποιων νόμων και αποφάσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Η Βουλή των Ελλήνων στις περισσότερες των περιπτώσεων, άσχετα με το τι πιστεύουν οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, δεν έχει τη δυνατότητα παρά να προβαίνει σε επί μέρους διευθετήσεις, πολλές φορές σοβαρότατες, αλλά πάντα στα πλαίσια των Κοινοτικών οδηγιών και αποφάσεων.

Αυτό το οποίο θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι όλες οι προηγούμενες εκχωρήσεις εθνικών εξουσιών προς τα κοινοτικά κέντρα έγιναν «δημοκρατικά», με την τυπική συναίνεση του ελληνικού λαού μέσω των νόμιμα εκλεγμένων αντιπροσώπων του.

Αν σήμερα ο Ελληνικός λαός επικαλείται άγνοια των προηγούμενων η μόνη απάντηση, αν και σκληρή, είναι: «Ας πρόσεχε την ώρα των επιλογών του και ας αξιολογούσε καλύτερα πρόσωπα και καταστάσεις». Δυστυχώς «μετά την απομάκρυνση από το ταμείο ουδέν λάθος αναγνωρίζεται». Οι δεσμεύσεις και οι υπογραφές των μέχρι σήμερα νόμιμων αντιπροσώπων του, δεσμεύουν δραματικά και όλες τις μελλοντικές κυβερνήσεις σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό.

Η δεύτερη αλήθεια

Στα πλαίσια μιας ανελέητης Ευρω-αμερικανικής σύγκρουσης με στόχο την παγκόσμια οικονομική και γεωστρατηγική κυριαρχία, η εποχή εγκαθίδρυσης διδακτοριών στην ευρύτερη Ευρωπαϊκή περιφέρεια έχει ξεπεραστεί.

Ο έλεγχος κρατών και κοινωνιών επιχειρείται μέσω του ελέγχου, ή της επιλεκτικής προώθησης στην εξουσία, «δημοκρατικά» εκλεγμένων κυβερνήσεων, «συνεργάσιμων» και πάντα «σύμφωνων» και «γεμάτων κατανόηση» όσον αφορά τους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις τρίτων. Τα τεράστια ποσά τα οποία κάποτε σπαταλιόντουσαν για την προώθηση στρατιωτικών ή πολιτικών δικτατοριών, διατίθενται πλέον με στόχο τον έλεγχο επιλεγμένων

κοινωνικών ομάδων εξουσίας και πίεσης, όπως και σε δράσεις εντυπωσιασμού και ελέγχου των κοινωνικών μαζών.

Ας παραμείνουμε αθεράπευτα Έλληνες

Η τρίτη αλήθεια

Η τρίτη αλήθεια αφορά την εξέλιξη μιας σειράς εθνικών μας θεμάτων.

Τα Ευρωπαϊκά κράτη, παρά την σχετική συμφωνία τους σε θέματα που αφορούν την οικονομική και κοινωνική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουν συμφωνήσει σε μια κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική. Το γεγονός αυτό δημιουργεί μια ψευδαίσθηση ανεξαρτησίας των χωρών όσον αφορά τις εθνικές τους επιδιώξεις. Όσον αφορά την Ελλάδα, παρόλο που βρίσκετε υπό την ισχυρή οικονομικοπολιτική εξάρτηση της Ευρώπης, το κλειδί των βασικών εθνικών και στρατηγικών διεκδικήσεων της το κρατά η Ουάσιγκτον.

Υπό το πρίσμα αυτής της πραγματικότητας η ελληνική εξωτερική πολιτική βρίσκεται εν μέσω Συμπληγάδων. Η σχοινοβασία ανάμεσα σε δύο αγρίως συγκρουόμενες οικονομικοπολιτικές δυνάμεις όπως είναι οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι κάτι το εύκολο και εν τέλει το εγχείρημα δεν αποτελεί ένα πρόσφορο έδαφος μικροκομματισμού, λαϊκισμού και ψηφοθηρίας.

Επειδή όμως «ότι έγινε, έγινε» και «το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω», στόχος μας θα πρέπει να είναι η ελαχιστοποίηση των όποιων προβλημάτων. Έτσι από Νομός της Ευρώπης θα πρέπει να καταστούμε ισότιμη πολιτεία της. Από πάντα «συμφωνούντες» και

«γεμάτοι κατανόηση» σε οτιδήποτε αφορά τους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις τρίτων, πρέπει να κατοχυρωθούμε στην συνείδηση της Ευρώπης ως εχέφρονες, λογικοί, αλλά και επίμονοι διεκδικητές των δικαιωμάτων μας. Από δογματικοί Αντιαμερικανοί ή Φιλοευρωπαίοι, όσο και αν η ιστορία δικαιώνει τις θέσεις μας, να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη της πολιτικής σκοπιμότητας σε ότι αφορά τη διεκδίκηση και την κατοχύρωση των εθνικών μας διεκδικήσεων

Και πάνω από όλα πρέπει ν' αγωνιστούμε να παραμείνουμε πολιτισμικά Έλληνες. Όπως ακριβώς οι Γερμανοί παραμένουν πεισματικά Γερμανοί, οι Γάλλοι, αθεράπευτα Γάλλοι και Αμερικανοί, δογματικά Αμερικανοί.

*Δρ Μάνος Δανέζης ~ Επίκουρος Καθηγητής Αστροφυσικής
Πανεπιστημίου Αθηνών*

Πηγή/φωτογραφία: manosdanezis.gr